

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 58/2012
05.09.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev i Veska Krstajića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Milom Ristić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog M.Š., zbog krivičnog dela nedozvoljeni prelaz državne granice i krijumčarenje ljudi u saizvršilaštvu i pokušaju iz člana 350. stav 2. u vezi člana 33. i 30. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 412/12 od 12.07.2012.godine, podignutom protiv pravosnažne presude Apelacionog suda u Beogradu Kž1 394/12 od 14.02.2012. godine, u sednici veća održanoj dana 05.09.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 412/12 od 12.07.2012. godine, kao delimično osnovan i UTVRĐUJE da je pravosnažnom presudom Apelacionog suda u Beogradu Kž1 394/12 od 14.02.2012. godine, povređen zakon – odredba člana 369. tačka 1. Zakonika o krivičnom postupku u vezi člana 350. stav 2. i čl. 33. i 30. KZ, u korist okrivljenog M.Š., dok se zahtev za zaštitu zakonitosti u delu koji se odnosi na bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. Zakonika o krivičnom postupku, ODBIJA kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Prvog osnovnog suda u Beogradu 24K 644/2011 od 18.10.2011. godine, okrivljeni M.Š. oglašen je krivim zbog krivičnog dela nedozvoljen prelaz državne granice i krijumčarenje ljudi u saizvršilaštvu i u pokušaju iz člana 350. stav 2. u vezi člana 33. i 30. Krivičnog zakonika za koje mu je izrečena uslovna osuda tako što mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od osam meseci i istovremeno određeno da se ovako utvrđena kazna neće izvršiti ukoliko okrivljeni u roku od tri godine od dana pravosnažnosti presude ne učini novo krivično delo.

Na osnovu člana 63. stav 1. KZ u slučaju opoziva uslovne osude u kaznu zatvora okr. M.Š. će se uračunati vreme provedeno u pritvoru u periodu od 26.09.2009. godine do 15.10.2009. godine.

Na osnovu člana 87. KZ i člana 350. stav 5. KZ prema okr. M.Š. izrečena je i mera bezbednosti oduzimanja predmeta, pa je od njega oduzeto putničko motorno vozilo ..., registarskih oznaka ..., ključ za navedeno putničko motorno vozilo i mobilni telefon marke ..., IMEI broj ..., sa karticom za mobilni telefon broj ..., serijski broj ...

Na osnovu člana 91. i 92. KZ i člana 517. ZKP od okr. M.Š. oduzeta je imovinska korist pribavljena krivičnim delom i to novac u iznosu od 300 eura.

Na osnovu člana 196. stav 1. ZKP okr. M.Š. je obavezan da sudu na ime paušala plati iznos od 3.000,00 dinara u roku od 15 dana po pravno-snažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Presudom Apelacionog suda u Beogradu Kž1 394/12 od 14.02.2012. godine povodom žalbe javnog tužioca Prvog osnovnog javnog tužilaštva u Beogradu, a po službenoj dužnosti preinačena je presuda Prvog

osnovnog suda u Beogradu K. 644/11 od 18.10.2011. godine tako što je Apelacioni sud u Beogradu na osnovu člana 355. stav 1. tačka 1. ZKP okrivljenog M.Š. oslobodio od optužbe da je izvršio krivično delo nedozvoljeni prelaz državne granice i krijumčarenje ljudi u saizvršilaštvu i u pokušaju iz člana 350. stav 2. u vezi člana 33. i 30. Krivičnog zakonika i odlučio da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Republički javni tužilac je protiv presude Apelacionog suda u Beogradu Kž1 394/12 od 14.02.2012. godine, podigao zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz. 412/12 od 12.07.2012. godine zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP i povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 1. ZKP sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev kojim će utvrditi da je presudom Apelacionog suda u Beogradu Kž1 394/12 od 14.02.2012. godine povređen zakon u korist okrivljenog M.Š.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. Zakonika o krivičnom postupku u odsustvu uredno obavještenih Republičkog javnog tužioca i branioca okrivljenog, advokata N.Z., kao i u odsustvu okr. M.Š. koji je prema izvodu iz matične knjige umrlih Opštine Preševo broj 203-312/2012 od 28.08.2012. godine umro, na kojoj je razmotrio spise predmeta, sa zahtevom za zaštitu zakonitosti, pa je našao:

Osnovano se u zahtevu za zaštitu zakonitosti ukazuje da je drugostepeni sud povredio krivični zakon, odnosno član 369. tačka 1. ZKP u korist okrivljenog, nalazeći da se u radnjama koje se okrivljenom stavljaju na teret ne stiču zakonska obeležja krivičnog dela nedozvoljeni prelaz državne granice i krijumčarenje ljudi u saizvršilaštvu i pokušaju iz člana 350. stav 2. u vezi člana 33. i 30. Krivičnog zakonika.

Naime, drugostepeni sud je okr. M.Š. na osnovu člana 355. stav 1. tačka 1. ZKP oslobodio od optužbe da je izvršio krivično delo nedozvoljeni prelaz državne granice i krijumčarenje ljudi u saizvršilaštvu i pokušaju iz člana 350. stav 2. u vezi člana 33. i 30. Krivičnog zakonika.

Dajući razloge za takav stav, drugostepeni sud u obrazloženju presude navodi da činjenični opis krivičnog dela za koje je okrivljeni prvostepenom presudom oglašen krivim „ne sadrži ni jednu od alternativno postavljenih radnji ovog krivičnog dela ... da opisane radnje koje se okrivljenom stavljaju na teret ne predstavljaju radnje krivičnog dela ... a da bi postojalo krivično delo koje se okrivljenom stavlja na teret optužnim aktom javnog tužioca neophodno je da je okrivljeni prevezao ili pokušao da preveze navedena lica preko granice, što u konkretnom slučaju nije opisano. To što je u činjeničnom opisu navedeno da je okrivljeni - pokušao da omogući nedozvoljeni prelaz granice Republike Srbije - a bez da se opiše na koji način i koju je to konkretnu radnju okrivljeni preduzeo u tom smislu, nije dovoljno da bi u konkretnom slučaju postojala radnja krivičnog dela, a samim tim i krivično delo iz člana 350. stav 2. Krivičnog zakonika“.

Ovakav stav drugostepenog suda, po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, je pogrešan, jer iz činjeničnog opisa radnji datih u optužnom aktu nadležnog javnog tužioca proizilaze sva bitna obeležja krivičnog dela iz člana 350. stav 2. KZ i to namera pribavljanja koristi, kao i konkretna radnja koju je okrivljeni preduzeo kako bi drugom omogućio nedozvoljeni prelaz državne granice, ali i opis radnje zajedničkog izvršenja dela sa drugim NN licima, u smislu člana 33. KZ, pri čemu je delo ostalo u pokušaju, u smislu člana 30. KZ.

Naime, radnja krivičnog dela iz člana 350. stav 2. KZ sastoji se u omogućavanju drugom nedozvoljenog prelaza granice, u nameri da sebi ili drugom pribavi kakvu korist. Pri tom, pojam „omogućavanja prelaska državne granice“ u smislu navedene zakonske odredbe, ne predstavlja samo radnju koja neposredno označava prelaz same državne granice, već obuhvata sve one radnje koje su povezane sa tim i bez kojih nedozvoljeni prelaz granice drugom (jedno ili više lica) ne bi bio moguć.

U konkretnom slučaju opis radnji koje je okrivljeni preduzeo kao saizvršilac sa drugim NN licima, ukazuje na njihovu funkcionalnu povezanost kroz zajedničko delovanje u cilju omogućavanja nedozvoljenog prelaska granice Srbije navedenim licima, na njihovom putu do Francuske kao krajnje destinacije, što znači da ova lica ne bi mogla da pređu državnu granicu bez radnje okrivljenog, kojom je omogućeno njihovo povezivanje sa NN licima koja bi ih neposredno prevela preko državne granice. Dakle, radnja okrivljenog, predstavlja samo jednu u lancu planiranih i preduzetih radnji u cilju nedozvoljenog prelaska državne granice, do kojeg nije došlo jer je delo ostalo u pokušaju.

Suprotnim tumačenjem navedene zakonske odredbe Apelacioni sud u Beogradu je povredio odredbu člana 369. tačka 1. ZKP, u vezi člana 350. stav 2. i čl. 33. i 30. KZ, donošenjem presude kojom je okrivljenog oslobodio od optužbe, zbog čega je Vrhovni kasacioni sud uvažio zahtev Republičkog javnog tužioca i utvrdio da je tom presudom povređen zakon u korist okrivljenog ne dirajući u pravnosnažnu odluku protiv koje je zahtev podnet.

Ocenjujući navode zahteva da je prilikom donošenja drugostepene presude učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, jer presuda nema razloge o odlučnim činjenicama a dati razlozi su nejasni i u znatnoj meri protivrečni, Vrhovni kasacioni sud nalazi da je zahtev u tom delu neosnovan.

Suprotno ovim navodima zahteva, drugostepeni sud nije učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, u smislu navoda iz zahteva, jer presuda sadrži dovoljne i jasne razloge u vezi sa primenom odredbe člana 355. tačka 1. ZKP. U konkretnom slučaju kao što je napred navedeno drugostepeni sud je povredio krivični zakon – član 369. tačka 1. ZKP u vezi člana 350. stav 2. i čl. 33. i 30. KZ jer je zauzeo pogrešan stav o pitanju da li je delo za koje se okrivljeni goni krivično delo, ali je za takav stav dao razloge koji nisu nerazumljivi niti protivrečni.

Sa iznetih razloga, a na osnovu čl. 30. stav 1., člana 32. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“ broj 116 od 22.12.2008. godine) i odredaba čl. 24. stav 7., člana 425. stav 2. i člana 424. ZKP, Vrhovni kasacioni sud je odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća

Mila Ristić,s.r.

sudija

Bata Cvetković,s.r.